

Stefan Woyda, Marek Tereszowski

Milanówek, pow. Grodzisk Maz.
Fałęcin, pow. Pruszków. Stanowisko
1

Informator Archeologiczny : badania 8, 136-137

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Cwiertak. Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury wenedzkiej z okresu wpływów rzymskich - II/III w.

Odślonięto powierzchnię 200 m² znajdując 9 grobów jamowych i 2 popielnicowe. Grób nr 1 - jamowy, częściowo zniszczony, zawierał oprócz spalonych kości, liczne fragmenty naczyń grubościennych, klucz żelazny, połowę przęślika i fragment kościanego grzebienia spojenego dwoma nitami żelaznymi. Pozostałe groby jamowe miały skromniejszą zawartość - spalone kości i fragmentów silnie przepalonych, aż do zeszklenia ceramiki. Grób nr 5 - popielnicowy, zawierał dużą wagę o czarnej powierzchni z trzema szerokimi profilowanymi uszkami i rytym ornamentem. Popielnica ustawiona była na żelaznym umbie z kolcem, obok umbi leżał grot oszczepu, imacz, pionowo ustawione nożyce i mały nóż żelazny. Wśród spalonych kości znaleziono fragment grzebienia kościanego z dwoma nitami żelaznymi.

Grób nr 8 - popielnicowy, poza niewielką ilością drobnych kości zawierał w popielnicy - ostro profilowanej wazie z wysoką pustą wewnątrz nóżką, płaskim dnem i brzuścem /ornamentowanym grzebykowanym narzędziem/ - fragmenty 5 małych silnie przepalonych naczyń. Z ziemi przemieszanej w skarpie piasznicy wydobyto przepaloną brązową fibulę z grzebykiem na kabłąku określonej jako typ 43 II grupy wg Almgrena. Z warstwy 0 - 20 cm oprócz typowych fragmentów zebrano dużą ilość fragmentów naczyń toczonych, wykonanych z dobrze wyszlamowanej gliny.

MILANOWEK, pow. Grodzisk Maz.
FAŁĘCIN, pow. Pruszków
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Warszawie

Badania prowadził mgr Stefan Woyda oraz Marek Tereszkowski. Finansował WKZ w Warszawie. Pierwszy sezon badań. Osada produkcyjna z okresu późnolateńskiego i rzymskiego.

Stanowisko leży dokładnie na granicy dwóch miejscowości należących do dwóch powiatów. Jest to przykrawędna część tarasu nadzalewowego prawego brzegu Rokitnicy. Powierzchnia osady wynosi 6-8 ha. Odkryto ją w czasie prac, których celem było wykonanie zdjęcia archeologicznego terenu Równiny Błońskiej.

Osada ta stanowi jedną z kilkudziesięciu osad lateńsko-rzymskich położonych na przedpolach Warszawy, charakteryzujących się rozwiniętą produkcją żelaza.

Prace wykopaliskowe poprzedziła szczegółowa inwentaryzacja powierzchniowa i zdjęcie geofizyczne 3 ha osady, wykonane przez zespół geofizyków z AGK w Krakowie pod kierunkiem prof. J. Kowalczyka. Zdjęcie to wykazało istnienie długiego na ok. 300 m i szerokiego na 10-20 m ciągu pieców hutniczych. Badaniem wykopaliskowymi objęto 57 m².

Odkryto:

1. Ślad budynku mieszkalnego /prawdopodobnie konstrukcji zrębowej/ zbliżonego w planie do kwadratu o boku 4 m. Wewnątrz budynku znajdował się piec, do którego konstrukcji użyto oprócz kamieni i gliny fragmentów kłóców żużla. W warstwie budynku znaleziono liczne fragmenty naczyń, kości zwierzęcych i 2 ciężarki tkackie. Obiekt można datować na okres późnolateński.
2. 42 piece hutnicze typu kotlinkowego w układzie nieregularnym. Wiele z nich przecina warstwę budynku. Kotlinki pieców przeciętnie mniejsze niż na osadzie w Pęcicach odległej od Milanówka o 13 km. Waga kłóców nie przekracza 80 kg. Piece datujemy wstępnie na okres późnolateński i wczesnorzymski.

Badania będą kontynuowane.

NOWA HUTA - Pleszów
Stanowisko 17

patrz
neolit

NOWY TARG, pow. Sztum

patrz
okres halszacki

ODRY, pow. Chojnice

Katedra Archeologii
Uniwersytetu Łódzkiego

Badania prowadził doc. dr Jerzy Kmiecński. Autor sprawozdania - mgr Krzysztof Walenta. Finansował Uniwersytet Łódzki i Urząd Powiatowy w Chojnicach. Dziewiąty sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe i płaskie z okresu wpływów rzymskich.

Badania prowadzone były w dwóch etapach - zimowym i letnim. W zimie wykopy zabezpieczone były specjalnie skonstruowanym "namiotem" z folii, wewnątrz którego zainstalowano ogrzewanie i oświetlenie. Badano część płaską cmentarzyska. Przekopano 500 m². Odkryto 26 grobów szkieletowych, 17 jamowych i 6 popielnicowych. Ten etap badań w pełni potwierdził możliwość prowadzenia badań wykopaliskowych w trudnych warunkach zimowych przynosząc znaczne oszczędności w nakładach organizacyjnych i gospodarczych.